

MORAČKE PLANINE– MNE , 3.07. – 7.07. 2009.

Moračke planine se nalaze u centralnoj oblasti Crne Gore. Ime su dobile po istoimenoj reci. Nastavak su grebena planine Lola i okružene rekama Moračom sa severoistočne i istočne strane. Sa južne strane se nalaze oštri grebeni planine Maganik a sa zapadne poseban prirodni fenomen je kanjon reke Mrtvice- visoravan Konjsko. Uobičajeni pristup je upravo sa ove visoravni, od Nikšića i nikšićke župe, ili od planinarskog doma na Vučju.

Na Moračke planine je moguć pristup i od Međurečja kroz kanjon Mrtvice ili od Dragovića polja sa severne strane. Zbog obilnih padavina preko leta, planine su bogate pašnjacima koji su maksimalno iskorišćeni. Najposećenije mesto na Moračkim planinama je ledničko Kapetanovo jezero dokoga vodi asfaltni put i malo makadama od Nikšića preko rudarskog mesta Zagrada i Kuskog brda. Kapetanovo jezero je dužine 480m ,širine 380m i dubine 37m. Nalazi se na visini od 1678m. Posebno prirodno bogatstvo je kanjon reke Mrtvice koji je netaknuti deo prirode. Strme litice, uski prolazi, prelepe vodene kade, vodopadi i vrela čine kanjon impresivnim za svakog posetioca. Boraviti u ovom planinskom masivu a ne videti kanjon Mrtvice, prava je šteta.

Najviši vrhovi Moračkih planina su Lastva (2226m), Zgradac (2217m), Stožac (2141m), Vojnovac (2072m) i drugi. Svojim oblikom Moračke planine mame mnogobrojne zaljubljenike prirodnih lepota.

Sa dva minibusu krenuli smo u petak naveče ka Crnoj Gori i Moračkim planinama. Noćno putovanje, stalna zastajkivanja i prikupljanje planinara, produžili su naše putovanje. Kasno, u odnosu na planirano vreme, dolazimo u Nikšić. Nekako smo se izvukli iz Nikšića i krenuli ka nikšićkoj župi i rudnicima boksita kod Zagrada. Konačno smo na pravom putu. Na izlasku iz šume ugledasmo prelepe vrhove Malog Žurima. Asfaltni put nas je doveo do podno Žurima. Odlučili smo da neposredno pokraj autobusa na improvizovanom fudbalskom igralištu napravimo bazni kamp. Šatori mogu i kasnije da se rašire, bilo bi bolje da odmah krenemo ka Lastvi najvišem vrhu Moračkih planina. Prognoza je bila loša za popodne. Desnom stranom Bojovića bara, ne gubeći visinu, krenuli smo ka Kapetanovom jezeru. Nakon dva sata pešačenja stigli smo na jezero i izvor kraj puta. Odmaramo se a pogled nam stalno uperen ka nebu. Nastavili smo dalje ka prevoju Krstac (1887m), na kome se nekada nalazio veliki krst. Već smo potrošili puno vremena, tamni oblaci nas opominju.

Dvumimo se - da li napred ili nazad... Ipak polovina grupe kreće ka najvišem vrhu. Rastali smo se na prevoju. Lastva je, sa južne strane, jedno veliko zeleno brdo. Desno od Lastve su strme stene Zgradca. Zatrvljenim policama, nakon dve doline, uđosmo u onu pravu. Izabrali smo jedan sipar koji nas dovede do glavnog grebena Lastve. Na vrhu nas dočeka magla koja se povremeno udaljavala i ponovo vraćala na vrh. Koristimo vedre intervale za slikanje i ponovo ka prevoju.

izvor kraj Kapetanovog jezera

grupa na Lastvi (2226m)

pogled na Lastvu

silazak sa vrha

Kako smo se udaljili sa vrha ugreja nas sunce. Možda je trebalo svi da krenemo na vrh? Sjurili smo se sa vrha do Kapetanovog jezera gde nas dočekaše domaćini sa hladnim pivom i domaćim sirom. Makadamom dođosmo do novosagrađene crkve pa onda livadama ka Malom Žurimu. Dočekaše nas razapeti šatori.

Zagradac(2217 m)

Kapetanovo jezero

suton

kamp ispod Malog Žurima

Prvi mrak nas je naterao na spavanje. Jedna neprospavana noć i naporan dan su nas savladali. Sutradan rano ustajemo, pakujemo šatore i prevozom dolazimo do novosagrađene crkve. Malo smo uštedeli na vremenu. Brzo smo se odvojili od makadama a onda kaljaviim putem zaobilazimo Stožac. Stalno silazimo, nekad strmije, a nekad po ravnom putu, sve do zaseoka Velje Duboko. Više od pola sata smo se sačekivali.

nova crkva na Barama Bojovića

ulaz u kanjon Mrtvice iz Velje Dubokog

Od ovog sela započinje kanjon reke Mrtvice. U ovom početnom delu nema vode. Staza je vidljiva i delimično zarasla. Krenuli smo desnom stranom reke Mrtvice. Nakon dva kilometra prelazimo na desnu stranu kanjona. Očekivali smo veliku vodu a dočekao nas je suvi potok. Desnom stranom smo prošli kroz kanjon sve do njegovog kraja.

Velika vlažnost u kanjonu nam nije prčinila bliski susret sa najavljivanim gmizavcima. Ne žurimo, razgledamo strme litice koje su se zarile u nebo. Pojavila se i voda u predivno isklesanim kamenim kadama. Kada smo se približili reci, noge su same došle do vode.

prelaz preko Mrtvice

rashlađivanje

kada za kupanje

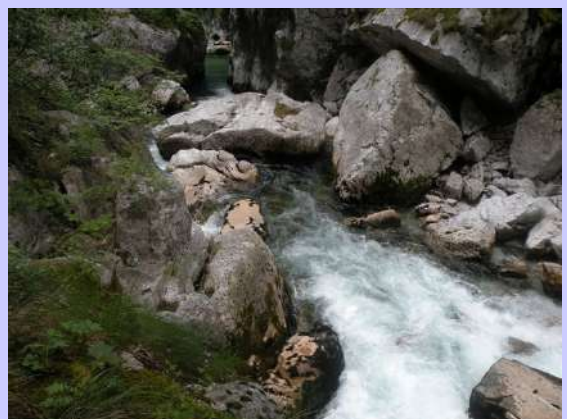

vodopad

Pauza za rashlađivanje...Nastavili smo dalje niz kanjon. Sa strmih litica se spuštaju mlazevi vode. Eto prilike da se dopune čaturice. Konačno ulazimo u najatraktivniji deo kanjona. Uklesani put u mrtvičke stene je zaista predivan. Koliko je vremena i truda trebalo da se napravi prolaz...

mrtvičke grede

bukovi Mrtvice

I još se nismo čudu načudili- kad ugledasmo ogromno vrelo sa druge strane reke. Ogromna količina vode je, uz zastrašujući huk, izlazila iz planine. Dođosmo i do čudne šume. Svo drveće se obmotalo visećom mahovinom.

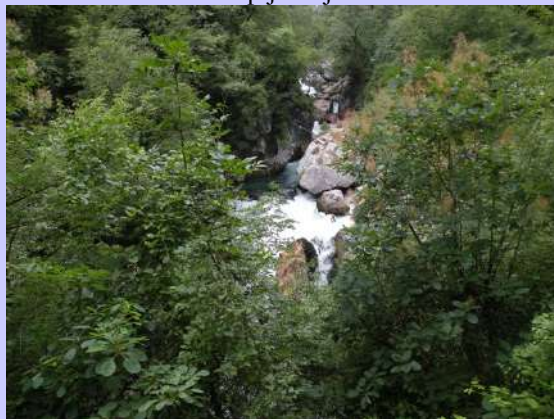
vrelo

kapija želja

vodopadi

netaknuta priroda

Danilov most

Ugledasmo i kameno oko kroz koje se zamodriilo jezerce. Nazvali su ovo čudo kapijom želja. Navodno se želje ostvaruju bacanjem kamenčića kroz okno do vode. Toliko smo bili zadivljeni prizorom da su samo najuporniji imali, možda neke skrivene, od davnina želje. Izašli smo konačno iz kanjona. Pojavili su se i prvi putokazi. Na samom ušću Mrtvice u Moraču nalazi se stari kameni most. Sitna kišica nas požuruje ka magistrali, gde nas dočekaše prevoznici. Rashlađujemo se pivom i pakujemo za povratak.

Do Beograda smo pravili pauze po potrebi. U Beograd smo stigli pre svitanja.

tabla